SIJAČ (Mk 4, 3 - 9)

K. Iziđe sijač sijati, neko zrno pade kraj puta. **Z.** IZIĐE SIJAČ SIJATI, NEKO ZRNO PADE KRAJ PUTA. G K. Dođoše ptice, pozobaše ga, pozobaše ga. **Z.** POZOBAŠE GA. K. Iziđe sijač sijati Zbor neko zrno pade na kamen. Sunce iziđe, isuši ga, jer nije imalo zemlje. Z. JER NIJE IMALO ZEMLJE. K. Iziđe sijač sijati, Zbor ponavlja neko zrno pade u trnje. Zrno uzraste, i trnje uzraste, i uguši ga. Z. I UGUŠI GA. K. Iziđe sijač sijati, Zbor

neko zrno pade na zemlju.

I donese rod:

ponavlja

neko trideseterostruk, neko šezdeseterostruk,

- Z. I NEKO STOSTRUK.
- **K.** Tko ima uši

a H7 i želi slušati:

nek sluša, nek sluša:

- **K.** Neka ne bude put.
- **z.** NEKA NE BUDE PUT.
- **K.** Neka ne bude kamen.
- **z.** NEKA NE BUDE KAMEN.
- **K.** Neka ne bude trnje.
- **Z.** NEKA NE BUDE TRNJE.
- **K.** Ali neka bude zemlja,
- a H7 Z. DOBRA ZEMLJA,

GDJE BI ISUS

H7

MOGAO ISKLIJATI.

GDJE BI ISUS

H7

e
MOGAO ISKLIJATI.